

Ka ilmadest, miltal just
jahipidamine kõige parem, —
olnud jahimehel palju tahet
pantud ja palju raha ajagi-
tud; ni et nad ka alati wäl-
ja arwatud ilmade pärast
head saaki olla pannud. Vih-
di olnud nad hilmasid ja
hi enne jünne kõrgesum-
mae jahatajaks. Siis jahie-
nuer ilmad mingisugust ei
hutanud tahelpanna aga
ära oppida, püüdnud jda
nagu kätte elanud olewad
ka midagi ei olewad näinud
ega kuulnud. Palju mis
jahimees ilmad ei jõud-
nud oppida, olnud ikka
wõnane tõnale kõrgesummae
anore ajamittele jahi ajut.
— Kõiki nifugast materjale
mida jahimees wanaft ajast
kuni püüaske ilmade kätte
da on oppinud, ei ole mull
milla wõimata ilade anda
fist, et ka wanaid jahi-
meked palju, palju jahi-
ga wõinawad mingi fellepärast
niiidest ajat, kus fäädur
juba wäljalt jahi korda

üle walew, — palju enam
nifugast materjali asetada
ei taha ja fellepärast peab
nifuguse leppima ja mida
ma fäanud olen ja waa fäat.
mud. —

Kõige inimestel ei olnud
jahi tahemist, aga kätel need
ei, ja ei jafpanud ka muid
midagi taha, kui ainult jahil-
käre, lomi ja lomadest tappu-
joni. Kõigeaste illemud jahi-
meked: „Muide jure ma üma
ära, kui ma mitte kinnu kha
ei fäate.“ Ja wana fana näi-
tas ka jda fana kinnitawad
„Lind kätt ja fäet mitta.“ —
Sis jahimees ei ja fellest ei
olnud pelli-mest loolagi; kui
ta ka walest pelli-mest teinud
aga see olnud nii wilets ja wä-
wane; — kinnu mitta — nob fäl
olnud jahimees ni paradiis-
fä.

Lüümasfä, fäädad.
Kanaft olnud jahimeeste